

CURTEA DE APEL CRAIOVA

PENTRU JUSTIȚIABILI

INFORMAȚII UTILE

Cererile formulate de dumneavoastră

Orice cerere pe care o adresați instanței este importantă pentru noi și pentru dumneavoastră. De aceea, ea trebuie să fie tehnoredactată (pentru a putea fi citită cu ușurință) și trebuie să cuprindă numele și prenumele, adresa de domiciliu și, eventual o altă adresă unde puteți primi actele de procedură și numărul de telefon, de fax sau adresa de poștă electronică unde puteți fi contactat.

Art. 148 - Condițiile generale

(1) Orice cerere adresată instanțelor judecătorești trebuie să fie formulată în scris și să cuprindă indicarea instanței căreia îi este adresată, numele, prenumele, domiciliul sau reședința părților ori, după caz, denumirea și sediul lor, numele și prenumele, domiciliul sau reședința reprezentanților lor, dacă este cazul, obiectul, valoarea pretenției, dacă este cazul, motivele cererii, precum și semnătura. De asemenea, cererea va cuprinde, dacă este cazul, și adresa electronică sau coordonatele care au fost indicate în acest scop de părți, precum numărul de telefon, numărul de fax ori altele asemenea.

(2) Cererile adresate, personal sau prin reprezentant, instanțelor judecătorești pot fi formulate și prin înscris în formă electronică, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege.

(3) Dispozițiile alin. (2) sunt aplicabile în mod corespunzător și în cazul în care prezentul cod prevede condiția formei scrise a susținerilor, apărărilor sau a concluziilor părților ori a altor acte de procedură adresate instanțelor judecătorești.

(4) În cazurile anume prevăzute de lege, cererile făcute în ședință, la orice instanță, se pot formula și oral, făcându-se mențiune despre aceasta în încheiere.

(5) Dacă, din orice motive, cererea nu poate fi semnată la termenul când a fost depusă sau, după caz, la primul termen ce urmează, judecătorul va stabili identitatea părții prin unul dintre mijloacele prevăzute de lege, îi va citi conținutul cererii și îi va lua consimțământul cu privire la aceasta. Despre toate acestea se va face mențiune în încheiere.

(6) Cererile adresate instanțelor judecătorești se timbrează, dacă legea nu prevede altfel.

De ce sunt necesare toate aceste date?

Ca să economisiți timp și să aflați mai repede și mai ușor cum decurge procesul este foarte bine să indicați clar toate datele dumneavoastră. Dacă sunteți ușor de găsit, procesul se desfășoară mai rapid și puteți urmări desfășurarea lui.

O cerere tehnoredactată este foarte ușor de citit. Este în interesul dumneavoastră ca cererea să fie clar formulată și să convingă atât prin conținut, cât și prin forma în care este scrisă.

CE TREBUIE SA CUPRINDĂ CEREREA DE CHEMARE ÎN JUDECATĂ

Reclamantul are obligația să precizeze numele, prenumele, domiciliul sau reședința părților, sau pentru persoanele juridice, denumirea și sediul lor.

Totodată, cererea va cuprinde și codul numeric personal, sau după caz, codul unic de înregistrare sau codul de înregistrare fiscală, numărul de înmatriculare în registrul comerțului sau de înscriere în registrul persoanelor juridice și contul bancar ale reclamantului, precum și ale pârâtului, dacă părțile posedă ori li s-au atribuit aceste elemente de identificare potrivit legii, în măsura în care acestea sunt cunoscute de reclamant. Dacă reclamantul locuiește în străinătate, va arăta și domiciliul ales în România, unde urmează să i se facă toate comunicările privind procesul.

Reclamantul trebuie să evalueze obiectul cererii de chemare în judecată, când acest lucru este cu putință, cu arătarea modului de calcul prin care s-a ajuns la această valoare și cu indicarea înscrisurilor corespunzătoare.

Cererea de chemare în judecată trebuie depusă în atâtea exemplare câte părți cu interese contrare sunt și trebuie însoțită, obligatoriu, de dovada achitării taxelor de timbru, dacă este supusă timbrajului.

Art. 194 - Cuprinsul cererii de chemare în judecată

Cererea de chemare în judecată va cuprinde:

a) numele și prenumele, domiciliul sau reședința părților ori, pentru persoane juridice, denumirea și sediul lor. De asemenea, cererea va cuprinde și codul numeric personal sau, după caz, codul unic de înregistrare ori codul de identificare fiscală, numărul de înmatriculare în registrul comerțului sau de înscriere în registrul persoanelor juridice și contul bancar ale reclamantului, precum și ale pârâtului, dacă părțile posedă ori li s-au atribuit aceste elemente de identificare potrivit legii, în măsura în care acestea sunt cunoscute de reclamant. Dispozițiile art. 148 alin. (1) teza a II-a sunt aplicabile. Dacă

reclamantul locuiește în străinătate, va arăta și domiciliul ales în România unde urmează să i se facă toate comunicările privind procesul;

b) numele, prenumele și calitatea celui care reprezintă partea în proces, iar în cazul reprezentării prin avocat, numele, prenumele acestuia și sediul profesional. Dispozițiile art. 148 alin. (1) teza a II-a sunt aplicabile în mod corespunzător. Dovada calității de reprezentant, în forma prevăzută la art. 151, se va alătura cererii;

c) obiectul cererii și valoarea lui, după prețuirea reclamantului, atunci când acesta este evaluabil în bani, precum și modul de calcul prin care s-a ajuns la determinarea acestei valori, cu indicarea înscrisurilor corespunzătoare. Pentru imobile, se aplică în mod corespunzător dispozițiile art. 104. Pentru identificarea imobilelor se vor arăta localitatea și județul, strada și numărul, iar în lipsă, vecinătățile, etajul și apartamentul, precum și, când imobilul este înscris în cartea funciară, numărul de carte funciară și numărul cadastral sau topografic, după caz. La cererea de chemare în judecată se va anexa extrasul de carte funciară, cu arătarea titularului înscris în cartea funciară, eliberat de biroul de cadastru și publicitate imobiliară în raza căruia este situat imobilul, iar în cazul în care imobilul nu este înscris în cartea funciară, se va anexa un certificat emis de același birou, care atestă acest fapt;

d) arătarea motivelor de fapt și de drept pe care se întemeiază cererea;

e) arătarea dovezilor pe care se sprijină fiecare capăt de cerere. Când dovada se face prin înscrisuri, se vor aplica, în mod corespunzător, dispozițiile art. 150. Când reclamantul dorește să își dovedească cererea sau vreunul dintre capetele acesteia prin interogatoriul pârâtului, va cere înfățișarea în persoană a acestuia, dacă pârâtul este o persoană fizică. În cazurile în care legea prevede că pârâtul va răspunde în scris la interogatoriu, acesta va fi atașat cererii de chemare în judecată. Când se va cere dovada cu martori, se vor arăta numele, prenumele și adresa martorilor, dispozițiile art. 148 alin. (1) teza a II-a fiind aplicabile în mod corespunzător;

f) semnătura.

[Art. 197 - Timbrarea cererii](#)

În cazul în care cererea este supusă timbrării, dovada achitării taxelor datorate se atașează cererii. Netimbrarea sau timbrarea insuficientă atrage anularea cererii de chemare în judecată, în condițiile legii.

[Art. 195 - Numărul de exemplare](#)

Cererea de chemare în judecată se va face în numărul de exemplare stabilit la art. 149 alin. (1).

VERIFICAREA CERERII ȘI REGULARIZAREA ACESTEIA

Modificările aduse Codului de procedură civilă au introdus **ETAPA SCRISĂ**, care debutează cu verificarea și regularizarea cererii de chemare în judecată și care,

în esență, constă într-o corespondență purtată, anterior primului termen de judecată fixat, între instanță și părți.

Dispozițiile noi introduse au ca scop disciplinarea activității judiciare, prin stabilirea cu prioritate a cadrului procesual, atât sub aspectul cererilor deduse judecătii, cât și a apărărilor corelative

Art. 200 - Verificarea cererii și regularizarea acesteia

- (1) *Completul căruia i s-a repartizat aleatoriu cauza verifică, de îndată, dacă cererea de chemare în judecată îndeplinește cerințele prevăzute la art. 194 - 197.*
- (2) *Când cererea nu îndeplinește aceste cerințe, reclamantului i se vor comunica în scris lipsurile, cu mențiunea că, în termen de cel mult 10 zile de la primirea comunicării, trebuie să facă completările sau modificările dispuse, sub sancțiunea anulării cererii. Se exceptează de la această sancțiune obligația de a se desemna un reprezentant comun, caz în care sunt aplicabile dispozițiile art. 202 alin. (3).*
- (3) *Dacă obligațiile privind completarea sau modificarea cererii nu sunt îndeplinite în termenul prevăzut la alin. (2), prin încheiere, dată în camera de consiliu, se dispune anularea cererii.*
- (4) *Împotriva încheierii de anulare, reclamantul va putea face numai cerere de reexaminare, solicitând motivat să se revină asupra măsurii anulării.*
- (5) *Cererea de reexaminare se face în termen de 15 zile de la data comunicării încheierii.*
- (6) *Cererea se soluționează prin încheiere definitivă dată în camera de consiliu, cu citarea reclamantului, de către un alt complet al instanței respective, desemnat prin repartizare aleatorie, care va putea reveni asupra măsurii anulării dacă aceasta a fost dispusă eronat sau dacă neregularitățile au fost înlăturate în termenul acordat potrivit alin. (2).*
- (7) *În caz de admitere, cauza se retrimite completului inițial investit.*

Primul termen de judecată va fi fixat prin rezoluție, doar după ce completul căruia i s-a repartizat aleatoriu cauza constată îndeplinirea condițiilor prevăzute de lege pentru cererea de chemare în judecată .

Pârâtul va fi citat, cu copie după cererea de chemare în judecată, cu mențiunea expresă că are obligația de a depune întâmpinare, sub sancțiunea decăderii, în termen de 25 de zile de la comunicarea cererii de chemare în judecată.

Noul Cod de Procedură Civilă reglementează expres obligativitatea depunerii de către reclamant a unui răspuns la întâmpinare, în termen de 10 zile de la comunicare. Nu se prevede obligativitatea comunicării acestui act procedural către pârât, dimpotrivă, legea prevede că acesta va lua cunoștință de răspunsul la întâmpinare de la dosarul cauzei.

Art. 201 - Fixarea primului termen de judecată

(1) *Judecătorul, de îndată ce constată că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege pentru cererea de chemare în judecată, dispune, prin rezoluție, comunicarea acesteia către*

pârât, punându-i-se în vedere că are obligația de a depune întâmpinare, sub sancțiunea prevăzută de lege, care va fi indicată expres, în termen de 25 de zile de la comunicarea cererii de chemare în judecată, în condițiile art. 165.

(2) Întâmpinarea se comunică de îndată reclamantului, care este obligat să depună răspuns la întâmpinare în termen de 10 zile de la comunicare. Pârâtul va lua cunoștință de răspunsul la întâmpinare de la dosarul cauzei.

(3) În termen de 3 zile de la data depunerii răspunsului la întâmpinare, judecătorul fixează prin rezoluție primul termen de judecată, care va fi de cel mult 60 de zile de la data rezoluției, dispunând citarea părților.

(4) În cazul în care pârâtul nu a depus întâmpinare în termenul prevăzut la alin. (1) sau, după caz, reclamantul nu a comunicat răspuns la întâmpinare în termenul prevăzut la alin. (2), la data expirării termenului corespunzător, judecătorul fixează prin rezoluție primul termen de judecată, care va fi de cel mult 60 de zile de la data rezoluției, dispunând citarea părților.

(5) În procesele urgente, termenele prevăzute la alin. (1) - (4) pot fi reduse de judecător în funcție de circumstanțele cauzei.

(6) În cazul în care pârâtul domiciliază în străinătate, judecătorul va fixa un termen mai îndelungat, rezonabil, în raport cu împrejurările cauzei. Citarea se va face cu respectarea dispozițiilor art. 156.

Modificarea cererii de chemare în judecată se poate face de reclamant doar până la primul termen când acesta este legal citat, sub sancțiunea decăderii.

Modificarea cererii de chemare în judecată se poate face de către reclamant, sub sancțiunea decăderii, numai până la primul termen când acesta este legal citat. În acest caz, se va comunica cererea modificată pârâtului, care are obligația de a formula întâmpinare sub sancțiunea decăderii, și de a o depune cu cel puțin 10 zile înaintea termenului fixat. Nu există obligativitatea comunicării întâmpinării către reclamant, care trebuie să o observe la dosarul cauzei.

Art. 204 - Modificarea cererii de chemare în judecată

(1) Reclamantul poate să-și modifice cererea și să propună noi dovezi, sub sancțiunea decăderii, numai până la primul termen la care acesta este legal citat. În acest caz, instanța dispune amânarea pricinii și comunicarea cererii modificate pârâtului, în vederea formulării întâmpinării, care, sub sancțiunea decăderii, va fi depusă cu cel puțin 10 zile înaintea termenului fixat, urmând a fi cercetată de reclamant la dosarul cauzei.

(2) Cu toate acestea, nu se va da termen, ci se vor trece în încheierea de ședință declarațiile verbale făcute în instanță când:

1. se îndreaptă greșelile materiale din cuprinsul cererii;

2. reclamantul mărește sau micșorează cuantumul obiectului cererii;
3. se solicită contravaloarea obiectului cererii, pierdut sau pierit în cursul procesului;
4. se înlocuiește o cerere în constatare printr-o cerere în realizarea dreptului sau invers, atunci când cererea în constatare este admisibilă.

(3) Modificarea cererii de chemare în judecată peste termenul prevăzut la alin. (1) poate avea loc numai cu acordul expres al tuturor părților.

Regula introdusă prin Noul Cod de procedură civilă este aceea că întâmpinarea este obligatorie, în afară de cazurile când legea prevede în mod expres altfel, iar sancțiunea nedeponerii acestui act procedural în termenul legal atrage decăderea pârâtului din dreptul de a mai propune probe și de a invoca excepții, în afara celor de ordine publică.

Art. 208 - Sancțiunea nedeponerii întâmpinării

(1) Întâmpinarea este obligatorie, în afară de cazurile în care legea prevede în mod expres altfel.

(2) Nedeponerea întâmpinării în termenul prevăzut de lege atrage decăderea pârâtului din dreptul de a mai propune probe și de a invoca excepții, în afara celor de ordine publică, dacă legea nu prevede altfel.

În cazul cererii reconvenționale, Noul Cod de Procedură Civilă a prevăzut posibilitatea ca, în cazul în care pretențiile formulate prin cererea reconvențională privesc și alte persoane decât reclamantul, acestea să poată fi chemate în judecată, în calitate de pârâți.

Cererea reconvențională trebuie depusă, sub sancțiunea decăderii, odată cu întâmpinarea, sau, când pârâtul nu este obligat să depună întâmpinare, cel mai târziu la primul termen de judecată.

Sancțiunea depunerii peste termenul legal a cererii reconvenționale nu mai este disjungerea și judecarea separată, ca în reglementarea anterioară, ci decăderea din dreptul de a o mai formula.

A fost instituită inadmisibilitatea formulării de către reclamant a unei cereri reconvenționale a pârâtului inițial.

Art. 209

(1) Dacă pârâtul are, în legătură cu cererea reclamantului, pretenții derivând din același raport juridic sau strâns legate de aceasta, poate să formuleze cerere reconvențională.

(2) În cazul în care pretențiile formulate prin cerere reconvențională privesc și alte persoane decât reclamantul, acestea vor putea fi chemate în judecată ca pârâți.

(3) Cererea trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute pentru cererea de chemare în judecată.

(4) Cererea reconvențională se depune, sub sancțiunea decăderii, odată cu întâmpinarea sau, dacă pârâtul nu este obligat la întâmpinare, cel mai târziu la primul termen de judecată.

(5) Cererea reconvențională se comunică reclamantului și, după caz, persoanelor prevăzute la alin. (2) pentru a formula întâmpinare. Dispozițiile art. 201 se aplică în mod corespunzător.

(6) Când reclamantul și-a modificat cererea de chemare în judecată, cererea reconvențională se va depune cel mai târziu până la termenul ce se va încuviința pârâtului în acest scop, dispozițiile alin. (5) fiind aplicabile.

(7) Reclamantul nu poate formula cerere reconvențională la cererea reconvențională a pârâtului inițial.

Art. 210 - Disjungerea cererii reconvenționale

(1) Cererea reconvențională se judecă odată cu cererea principală.

(2) Dacă numai cererea principală este în stare de a fi judecată, instanța poate dispune judecarea separată a cererii reconvenționale. Cu toate acestea, disjungerea nu poate fi dispusă în cazurile anume prevăzute de lege sau dacă judecarea ambelor cereri se impune pentru soluționarea unitară a procesului.

CERCETAREA PROCESULUI

Noul Cod de procedură civilă reglementează în mod expres obligația judecătorului, la primul termen de judecată la care părțile sunt legal citate, după ascultarea părților, de a estima durata necesară pentru cercetarea procesului, care va fi consemnată în încheiere.

Art. 238 - Estimarea duratei cercetării procesului

(1) La primul termen de judecată la care părțile sunt legal citate, judecătorul, după ascultarea părților, va estima durata necesară pentru cercetarea procesului, ținând cont de împrejurările cauzei, astfel încât procesul să fie soluționat într-un termen optim și previzibil. Durata astfel estimată va fi consemnată în încheiere.

(2) Pentru motive temeinice, ascultând părțile, judecătorul va putea reconsidera durata prevăzută la alin. (1).

Ce cale alegeți dacă observați că în hotărâre s-au strecurat erori materiale?

Dacă o instanța a pronunțat o hotărâre în care s-au strecurat erori materiale, care trebuie lamurită sau completată, atunci va trebui să te adresezi mai întâi acelei instanțe. Nu vei putea să te adresezi direct instanței de apel sau de recurs pentru aceste motive.

Îndreptarea, lămurirea și completarea hotărârii

Art. 442 - Îndreptarea hotărârii

(1) Erorile sau omisiunile cu privire la numele, calitatea și susținerile părților sau cele de calcul, precum și orice alte erori materiale cuprinse în hotărâri sau încheieri pot fi îndreptate din oficiu ori la cerere.

(2) Instanța se pronunță prin încheiere dată în camera de consiliu. Părțile vor fi citate numai dacă instanța socotește că este necesar ca ele să dea anumite lămuriri.

(3) În cazul hotărârilor, îndreptarea se va face în ambele exemplare ale hotărârii.

Art. 443 - Lămurirea hotărârii și înlăturarea dispozițiilor contradictorii

(1) În cazul în care sunt necesare lămuriri cu privire la înțelesul, întinderea sau aplicarea dispozitivului hotărârii ori dacă acesta cuprinde dispoziții contradictorii, părțile pot cere instanței care a pronunțat hotărârea să lămurească dispozitivul sau să înlătore dispozițiile potrivnice.

(2) Instanța va rezolva cererea de urgență, prin încheiere dată în camera de consiliu, cu citarea părților.

(3) Încheierea se va atașa la hotărâre, atât în dosarul cauzei, cât și în dosarul de hotărâri al instanței.

Art. 444 - Completarea hotărârii

(1) Dacă prin hotărârea dată instanța a omis să se pronunțe asupra unui capăt de cerere principal sau accesoriu ori asupra unei cereri conexe sau incidentale, se poate cere completarea hotărârii în același termen în care se poate declara, după caz, apel sau recurs împotriva acelei hotărâri, iar în cazul hotărârilor date în căile extraordinare de atac sau în fond după casarea cu reținere, în termen de 15 zile de la pronunțare.

(2) Cererea se soluționează de urgență, cu citarea părților, prin hotărâre separată. Prevederile art. 443 alin. (3) se aplică în mod corespunzător.

(3) Dispozițiile prezentului articol se aplică și în cazul când instanța a omis să se pronunțe asupra cererilor martorilor, experților, traducătorilor, interpreților sau apărătorilor, cu privire la drepturile lor.

Art. 445 - Obligatorietatea procedurii

Îndreptarea, lămurirea, înlăturarea dispozițiilor contradictorii ori completarea hotărârii nu poate fi cerută pe calea apelului sau recursului, ci numai în condițiile art. 442 - 444.

Art. 446 - Căi de atac

Încheierile pronunțate în temeiul art. 442 și 443, precum și hotărârea pronunțată potrivit art. 444 sunt supuse aceluiași căi de atac ca și hotărârile în legătură cu care s-a solicitat, după caz, îndreptarea, lămurirea sau înlăturarea dispozițiilor contradictorii ori completarea.

Art. 447 - Suportarea cheltuielilor de judecată

În cazul în care cererea de îndreptare, de lămurire sau de completare a hotărârii a fost admisă, cheltuielile făcute de parte în aceste cereri vor fi suportate de stat, din fondul constituit potrivit legii. Când cererea a fost respinsă, cheltuielile vor fi suportate de parte potrivit dreptului comun.

Apelul promovat împotriva hotărârilor pronunțate ulterior intrării în vigoare a Noului Cod de procedura civilă (15 februarie 2013) va trebui motivat, sub sancțiunea decăderii, în termenul de exercitare a căii de atac, și nu până la prima zi de înfățișare, ca în reglementarea anterioară. Prin urmare, partea care exercită calea de atac ordinară trebuie să depună, la instanța a cărei hotărâre se atacă, și motivele de fapt și de drept pe care se întemeiază apelul.

Art. 470 - Cererea de apel

(1) Cererea de apel va cuprinde:

a) numele și prenumele, codul numeric personal, domiciliul sau reședința părților ori, pentru persoanele juridice, denumirea și sediul lor, precum și, după caz, codul unic de înregistrare sau codul de identificare fiscală, numărul de înmatriculare în registrul comerțului ori de înscriere în registrul persoanelor juridice și contul bancar. Dacă apelantul locuiește în străinătate, va arăta și domiciliul ales în România, unde urmează să i se facă toate comunicările privind procesul;

b) indicarea hotărârii atacate;

c) motivele de fapt și de drept pe care se întemeiază apelul;

d) probele invocate în susținerea apelului;

e) semnătura.

(2) La cererea de apel se va atașa dovada achitării taxelor de timbru.

(3) Cerințele de la alin. (1) lit. b) și e) și cea de la alin. (2) sunt prevăzute sub sancțiunea nulității, iar cele de la alin. (1) lit. c) și d), sub sancțiunea decăderii. Lipsa semnăturii poate fi împlinită în condițiile art. 196 alin. (2), iar lipsa dovezii achitării taxei de timbru poate fi complinită până la primul termen de judecată la care partea a fost legal citată în apel.

(4) Când dovezile propuse sunt martori sau înscrisuri nearătate la prima instanță, se vor aplica în mod corespunzător dispozițiile art. 194 lit. e).

(5) În cazul în care termenul pentru exercitarea apelului curge de la un alt moment decât comunicarea hotărârii, motivarea apelului se va face într-un termen de aceeași durată, care curge, însă, de la data comunicării hotărârii.

Art. 471 - Depunerea cererii de apel

(1) Apelul și, când este cazul, motivele de apel se depun la instanța a cărei hotărâre se atacă, sub sancțiunea nulității.

(2) Dispozițiile art. 195 sunt aplicabile în mod corespunzător.

(3) În cazul în care cererea de apel nu îndeplinește condițiile prevăzute de lege, președintele instanței sau persoana desemnată de acesta care primește cererea de apel va stabili lipsurile și îi va cere apelantului să completeze sau să modifice cererea de îndată, dacă este prezent și este posibil, ori în scris, dacă apelul a fost trimis prin poștă, fax, poștă electronică sau curier. Completarea sau modificarea cererii se va face înăuntrul termenului de apel. Dacă președintele sau persoana desemnată de acesta apreciază că intervalul rămas până la expirarea termenului de apel nu este suficient, va acorda un termen scurt, de cel mult 5 zile de la expirarea termenului de apel, în care să se depună completarea sau modificarea cererii.

(4) Dispozițiile alin. (3) se aplică în mod corespunzător și în cazul în care motivele de apel se depun separat de cerere.

(5) După primirea cererii de apel, respectiv a motivelor de apel, președintele instanței care a pronunțat hotărârea atacată va dispune comunicarea lor intimatului, împreună cu copiile certificate de pe înscrisurile alăturate și care nu au fost înfățișate la prima instanță, punându-i-se în vedere obligația de a depune la dosar întâmpinare în termen de cel mult 15 zile de la data comunicării.

(6) Instanța la care s-a depus întâmpinarea o comunică de îndată apelantului, punându-i-se în vedere obligația de a depune la dosar răspunsul la întâmpinare în termen de cel mult 10 zile de la data comunicării. Intimatul va lua cunoștință de răspunsul la întâmpinare din dosarul cauzei.

(7) Președintele sau persoana desemnată de acesta, după împlinirea termenului de apel pentru toate părțile, precum și a termenelor prevăzute la alin. (5) și (6), va înainta instanței de apel dosarul, împreună cu apelurile făcute, întâmpinarea, răspunsul la întâmpinare și dovezile de comunicare a acestor acte, potrivit alin. (5) și (6).

(8) Dacă s-au formulat atât apel, cât și cereri potrivit art. 442 - 444, dosarul nu va fi trimis instanței de apel decât după împlinirea termenului de apel privind hotărârile date asupra acestor din urmă cereri. Dispozițiile alin. (5) - (7) se aplică în mod corespunzător.

În faza procesuală a recursului, redactarea cererii și a motivelor de recurs, precum și exercitarea și susținerea recursului, trebuie făcută obligatoriu de un avocat, sau, după caz, consilier juridic, în cazul persoanelor juridice, sub sancțiunea nulității. Singura excepție de la această regulă este cea referitoare la situația în care partea sau mandatarul acesteia, soț sau rudă până la gradul al doilea inclusiv, este licențiată în drept.

Art. 83 - Reprezentarea convențională a persoanelor fizice

(3) La redactarea cererii și a motivelor de recurs, precum și în exercitarea și susținerea recursului, persoanele fizice vor fi asistate și, după caz, reprezentate, sub sancțiunea nulității, numai de către un avocat, în condițiile legii, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 13 alin. (2).

(4) În cazul contestației în anulare și al revizuirii, dispozițiile prezentului articol se aplică în mod corespunzător.

Art. 13 alin.2 Părțile au dreptul, în tot cursul procesului, de a fi reprezentate sau, după caz, asistate în condițiile legii. În recurs, cererile și concluziile părților nu pot fi formulate și susținute decât prin avocat sau, după caz, consilier juridic, cu excepția situației în care partea sau mandatarul acesteia, soț ori rudă până la gradul al doilea inclusiv, este licențiată în drept.

*) În aplicarea dispozițiilor art. 13 alin. (2), în cazul instanțelor judecătorești și parchetelor, în recurs, cererile și concluziile pot fi formulate și susținute de către președintele instanței sau de către conducătorul parchetului, de către consilierul juridic ori de către judecătorul sau procurorul desemnat, în acest scop, de președintele instanței ori de conducătorul parchetului. (a se vedea [art. XI](#) din L. nr. 2/2013)

Art. 84 - Reprezentarea convențională a persoanelor juridice

(2) La redactarea cererii și a motivelor de recurs, precum și în exercitarea și susținerea recursului, persoanele juridice vor fi asistate și, după caz, reprezentate, sub sancțiunea nulității, numai de către un avocat sau consilier juridic, în condițiile legii.

În noua reglementare a Codului de procedură civilă, amânarea judecării pentru lipsă de apărare poate fi dispusă numai în mod excepțional, pentru motive temeinice și neimputabile părții sau reprezentantului acesteia.

Prin urmare, părțile trebuie să dea dovadă de diligență și să-și exercite dreptul la apărare cu bună credință, cu respectarea condițiilor prevăzute de lege

Art. 222 - Amânarea judecării pentru lipsă de apărare

(1) Amânarea judecării pentru lipsă de apărare poate fi dispusă, la cererea părții interesate, numai în mod excepțional, pentru motive temeinice și care nu sunt imputabile părții sau reprezentantului ei.

(2) Când instanța refuză amânarea judecării pentru acest motiv, va amâna, la cererea părții, pronunțarea în vederea depunerii de concluzii scrise.

Art. 223 - Judecarea cauzei în lipsa părții legal citate

(1) Lipsa părții legal citate nu poate împiedica judecarea cauzei, dacă legea nu dispune altfel.

(2) Dacă la orice termen fixat pentru judecată se înfățișează numai una dintre părți, instanța, după ce va cerceta toate lucrările din dosar și va asculta susținerile părții prezente, se va pronunța pe temeiul dovezilor administrate, examinând și excepțiile și apărările părții care lipsește.

(3) Dispozițiile alin. (1) și (2) se aplică în mod corespunzător și în cazul în care lipsesc ambele părți, deși au fost legal citate, dacă cel puțin una dintre ele a cerut în scris judecarea cauzei în lipsă.

Cererea de judecare a cauzei în lipsă produce efecte numai la instanța în fața căreia a fost formulată., nu și în căile de atac exercitate.

Dacă partea dorește ca judecata să se desfășoare în lipsa sa și în căile de atac, aceasta are obligația să reitereze în scris cererea cu acest obiect , în mod distinct, în fiecare fază procesuală.

Art. 411 - Suspendarea voluntară

(1) Judecătorul va suspenda judecata:

1. când amândouă părțile o cer;

2. când niciuna dintre părți, legal citate, nu se înfățișează la strigarea cauzei. Cu toate acestea, cauza se judecă dacă reclamantul sau pârâtul a cerut în scris judecarea în lipsă.

(2) Cererea de judecată în lipsă produce efecte numai la instanța în fața căreia a fost formulată.